

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Transparency International – Česká republika, o.p.s.**, se sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Česká exportní banka, a.s.**, se sídlem Vodičkova 701/34, Praha 1, zast. JUDr. Ing. Milošem Olíkem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Na Pankráci 1683/127, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2024, č. j. UOOU-03713/23-16, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2025, č. j. 6 A 24/2025-56, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Osobě zúčastněné na řízení **se ukládá** zaplatit **ve lhůtě tří dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Tato věc se týká žádosti žalobkyně o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobkyně požadovala po osobě zúčastněné na řízení tři informace týkající se poskytnutí odběratelského úvěru v souvislosti s projektem dodávek pro uhelný důl a výstavbu tepelné elektrárny u tureckého města Eskişehir. Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku městského soudu podala osoba zúčastněná na řízení (stěžovatelka) kasační stížnost. Spolu s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že právní názor městského soudu nesprávně dovozuje potřebu v dané věci provádět test proporcionality. Městským soudem dovozená možnost prolomit bankovní tajemství podle stěžovatelky ohrožuje veřejný zájem na

ochraně bankovního tajemství, které je projevem ústavně zaručeného práva na ochranu soukromí. Klienti stěžovatelky, ale také Národní rozvojové banky, a.s., a České národní banky jsou podle stěžovatelky v důsledku rozsudku městského soudu vystaveni právní nejistotě a nelze jim garantovat ochranu bankovního tajemství. Tím dochází k narušení důvěryhodnosti aktivit těchto subjektů a je ohrožena integrita bankovního sektoru.

[3] Stěžovatelka dále uvedla, že jí hrozí i konkrétní újma v podobě možného postihu za přestupek spočívající v porušení povinnosti zachovávat bankovní tajemství, odpovědnosti za škodu v důsledku porušení smluvní povinnosti mlčenlivosti a hrozí také mezinárodní arbitráž proti České republice na základně dvoustranné mezinárodní smlouvy o ochraně investic mezi Českou republikou a Tureckou republikou. V případě, že by žalovaný nařídil v návaznosti na rozhodnutí městského soudu poskytnutí požadovaných informací, stěžovatelka by již neměla žádnou procesní možnost ochrany bankovního tajemství. Žalobkyně nepotřebuje požadované informace naléhavě a může vyčkat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (NSS). Stěžovatelka poukázala na usnesení NSS ze dne 11. 10. 2018, č. j. 2 Afs 304/2018-137.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu uvedl, že si je vědom toho, že pouhé nebezpečí existence dvou správních rozhodnutí v téže věci pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Žalovaný však sdílí obavu stěžovatelky, že samotný právní názor městského soudu může ohrozit důvěru v bankovní tajemství, banky a bankovní systém. Česká republika je akcionářem stěžovatelky. Právní názor městského soudu staví žalovaného do patové situace, neboť nemůže s ohledem na bankovní tajemství doplnit skutková zjištění. Žalovaný by provedením testu proporcionality nedospěl k odlišnému závěru než ve svém předchozím rozhodnutí. Test proporcionality má provádět primárně soud. Pokračování v řízení před rozhodnutím NSS by bylo kontraproduktivní. Požadavky městského soudu žalovaný považuje za obtížně realizovatelné až nesplnitelné. Žalovaný se proto kloní k tomu, aby byl kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek přiznán.

[5] Žalobkyně ve svém vyjádření poukázala na to, že žádost o informace podala již v červenci 2023. V návrhu na přiznání odkladného účinku spatřuje žalobkyně snahu oddálit poskytnutí informací. S plynutím času vzrůstá apatie společnosti k problémům, k jejichž řešení by poskytnutí informace mělo přispět. Napadené rozhodnutí bylo městským soudem zrušeno pro nepřezkoumatelnost, nebyl vydán informační příkaz. Pokud stěžovatelka tvrdí, že aplikací napadeného rozsudku jí vznikne újma, pak v zásadě tvrdí, že jí újma vznikne vydáním přezkoumatelného rozhodnutí obsahujícího test proporcionality. Bezprostřední újma stěžovatelce nehrozí. Žalobkyně také připomněla principy prozařování základních práv právním řádem a princip přímého účinku ústavních norem a své postavení neziskové nevládní protikorupční organizace a s tím spojený legitimní zájem na poskytnutí informací za účelem kultivace veřejného prostoru.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

pokračování

[7] Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Kasační soud se tedy nyní nemohl předběžně zabývat důvodností stěžovatelčiny kasační stížnosti. Mohl pouze posoudit, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není.

[8] Ten, kdo žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, v čem spatřuje jemu hrozící újmu (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), a tato svá tvrzení také doložit (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[9] Za stěžejní v nynější věci považuje NSS skutečnost, že městský soud nenařídil postupem podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutí požadované informace žalobkyni, nýbrž napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost, resp. procesní pochybení (srov. bod 131 rozsudku městského soudu).

[10] Judikatura správních soudů setrvale uvádí, že hrozící újma, pro kterou stěžovatel žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být v příčinné souvislosti s právními účinky napadeného rozhodnutí (usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, č. j. 57 Ca 14/2004-40, č. 455/2005 Sb. NSS). Tvrzená újma musí vyplývat z právních účinků rozhodnutí přezkoumávaného v dané věci, nikoli z rozhodnutí či jiných skutečností, k nimž došlo až následně, neboť odkladný účinek působí vždy ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (usnesení NSS ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019-48, bod 19).

[11] V případech, kdy krajský (městský) soud nařídí poskytnutí informace postupem podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, NSS zpravidla kasačním stížnostem proti takovému rozhodnutí odkladný účinek přiznává, neboť poskytnutí informace by typicky představovalo nevratný krok, v jehož důsledku by případný úspěch stěžovatele v kasačním řízení neměl žádný význam (např. usnesení NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18, bod 13, nebo ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, bod 6).

[12] Jedná-li se však o situaci, kdy krajský (městský) soud poskytnutí informace nenařídil, ale pouze správní orgány zavázal, aby žádost o poskytnutí informace opětovně posoudily, důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zpravidla bez dalšího naplněny nebudou (např. usnesení NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 10 As 244/2020-30, bod 2, ze dne 13. 11. 2023, č. j. 10 As 257/2023-29, bod 8, nebo ze dne 28. 5. 2025, č. j. 2 As 95/2025-53, bod 12).

[13] Pokud se stěžovatelka (potažmo žalovaný) dovolávají nepříznivých dopadů samotného právního názoru městského soudu na stabilitu bankovního systému, popřípadě dalších zmiňovaných nepřímých dopadů, považuje kasační soud taková tvrzení o hrozící újmě za značně obecná a hypotetická (např. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016-27, bod 6, nebo ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 As 138/2013-62, bod 6). Rozsudek městského soudu, který poskytnutí informace chráněné bankovním tajemstvím nenařizuje, a ani k němu žalovaného nezavazuje, není závazný nad rámec nynější

konkrétní věci (k subjektivním mezím právní moci srov. rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2022, č. j. 1 Afs 86/2021-34, bod 20). Ani zájem na jednotném postupu v obdobných případech neodůvodňuje přiznání odkladného účinku (usnesení NSS ze dne 22. 12. 2004, č. j. 4 As 52/2004-70, č. 528/2005 Sb. NSS).

[14] Nadto žalovaný ve svém vyjádření deklaruje, že i v novém posouzení v návaznosti na rozsudek městského soudu by nedospěl k odlišnému závěru, tedy že by rozhodl tak, že stěžovatelka požadované informace není povinna poskytnout (bod [4] výše). I tato skutečnost podle NSS dále posiluje závěr o tom, že stěžovatelce bezprostřední újma v důsledku rozsudku městského soudu nehrozí.

[15] Jestliže žalovaný ve svém vyjádření poukazuje na to, že závazný právní názor městského soudu, kterým se má řídit, je podle něj rozporný a nejasný, jde podle NSS o mimoběžnou skutečnost pro otázku posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky (osoby zúčastněné na řízení). Žalovaný proti rozsudku městského soudu vlastní kasační stížnost s návrhem na přiznání odkladného účinku s uvedenou argumentací nepodal. Jak již NSS v minulosti konstatoval, správní orgán nemůže v soudním řízení, a to ani v řízení o kasační stížnosti, hájit zájmy některých účastníků správního řízení (usnesení NSS ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008-105, č. 2197/2011 Sb. NSS), a logicky totéž platí i naopak.

[16] Konečně pokud jde o poukaz stěžovatelky na usnesení č. j. 2 Afs 304/2018-137, toto rozhodnutí se týkalo skutkově a procesně zcela odlišné situace, a sice kasační stížnosti žalovaného správního orgánu (České národní banky) ve věci odnětí povolení působit jako družstevní záložna. Bezprostředním důsledkem (ne)přiznání odkladného účinku v této věci byla další (ne)možnost daného subjektu působit na finančním trhu. NSS toto rozhodnutí proto nepovažoval za relevantní v nynější věci týkající se práva na přístup k informacím a kvalitativně odlišným (vzdálenějším a hypotetičtějším) dopadům napadeného rozsudku tvrzeným stěžovatelkou.

[17] Z výše uvedených důvodů proto NSS stěžovatelčině kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[18] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23].

[19] NSS proto stěžovatelce uložil zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek se podle § 8 odst. 3 zákona o soudních poplatcích platí na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020418325. Soudní poplatek lze zaplatit také v hotovosti na pokladně soudu.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě včasného nezaplacení soudního poplatku dle povinnosti uložené výrokem II bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

V Brně dne 11. září 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu